

төвъ, которые при приближениі къ дому невѣсты посылаются спередъ извѣстить о приходѣ сватовъ: Кога наближѣтъ момината кѣща, щѣтъ излѣзать нѣколько млади момци за да идѣтъ и извѣстять, че идатъ сватоветъ, тѣхъ наричатъ прѣварници. Тий като се пристигнѣтъ добрѣ, щѣтъ цалунатъ рѣка на кума, щѣтъ се завтекнѣтъ съ сичка сила и който превари да иде напрѣдъ у момината кѣща, нему подаряватъ една кѣрпа и една баклица съ вино, на втория който пристигне подиръ първия, нему подаряватъ само кѣрпа. А на другите нищо. Прѣварниците щѣтъ се вѣрнатъ пакъ при сватоветъ, които сѫ на пѣтъ и щѣтъ извѣстять, че у невѣстини сѫ готови да ги приематъ и ги служатъ съ бѣклицата, коя носии първия прѣварникъ. *Перуника 28.*

Прѣваръ с. м. Казацитетъ пуснїхъ коньетъ право на прѣваръ на хусарите (пустились наконѧхъ, прямо на перерпѣтъ тусарамъ). *Tб. 86.*

Прѣваряне с. с. По кладенцы и чучуры, дѣ ходїтъ моми чисто за водѣ съ мѣдни бѣлы котлы, носящи гы на рамо съ писаны кобилици, момци свободно ся разговарятъ тамо съ тѣхъ, кѣту гы за прѣтъ явно и довольно врѣмѧ, дѣ, кѣту си изприкашютъ обширно, напиватъ имъ воды и получаватъ китки; това ся казва приварене. (*т. е. признаніе во взаимной любви юноши и девушки при встречѣ у колодца или рѣчки, при чемъ любящій отливаетъ воды изъ ведра любимой девушки и беретъ у неї букетъ цветовъ*). *Пк. 100.*

Прѣваръ Прѣварянье м. св. Прѣварвамъ м. дл. 1) предварю,-лю; обгоню,-лю, приду, прїду раньше кого либо: Брѣзъ конь ся преваря, брѣза дума ся не преваря. Или: Брѣзый-ть конь ся стига, а брѣза-та дума никога. Ч. 132. Да излѣзъ по-скоро, доде не сѫ прѣварили отъ нѣкоѧ кулъ напомощь. (*Поѣзжайте, покуда изъ сосѣдней кулы не пришли на помощь*). *P. 172.* 2) предупрежу, предупреждаю: Идоменей, съвсѣмъ вѣнъ отъ себе си и като раскъсанъ отъ адскытъ фурин, преварва сичкытъ които го пазахъ отъ близо (*J. surprend tous ceux qui l'observaient de près*) и забива ножа си въ сърцето на туй дѣте. *T. 79.* Така щете прѣварите болкъ-тѣ и отока. *Л. Д. 1869 р. 218.* Таа болесть излиза отъ причины, кои-то може да ся прѣварятъ. *ib. 1871 р. 122.* 3) перебью,—биваю (*въ разговорѣ*): Малчете, да каже нашъ Иванъ! Казвать за тогова, кой-то кога другы-тѣ говорить гы прѣваря, да каже той. Ч. 187. 4) подстерегу,-аю: Нуше ходи, горо, Пушуроку друми, Да приваря, горо, Клетитъ сурмаси, Да имъ зема горо Тѣшку ту имани. *Бонч. 47.* Царска са й хазна зачула, Хазната да приварими Имани да си наземимъ, *ib. 76.* Прѣваряне с. с. перегонка: Преваранието въ бѣганията (*Hares and Hounds*). З. 27.

Прѣваръ м. св. Прѣварянье Прѣварвамъ м. дл. пере-